

Domáca pobožnosť na 5. nedeľu pôstnu s čítaním paší (29. marec 2020)

1. Úvod

V mene Boha Otca i Syna i Ducha Svätého

2. Pieseň ES 112

3. Čítanie paší na Smrtnú nedeľu od bodu „Apoštolský pozdrav“ po bod „Kázeň Božieho slova“

4. Zamyslenie nad Božím slovom (Ž 43)

S úctou voči Božiemu slovu povstanúc vypočujme si slová Písma, ktoré sú zapísané v Žalme 43:

„Prisúď mi právo, Bože, a zasad' sa o môj spor proti neláskavému národu, oslobod' ma od muža ľstivého a zvráteného! Lebo Ty, Bože môj, si mojím útočiskom; prečo si ma zavrhol? Prečo mám chodiť v smútku, utláčaný nepriateľom? Ó, zošli svoje svetlo a svoju pravdu! Ony nech ma vedú a privedú na Tvoj svätý vrch a ku Tvojim príbytkom, aby som pristúpil k Božiemu oltáru a k Bohu svojho radostného plesania a na harfe Ťa oslavoval, Bože, Bože môj! Prečo si skleslá, duša moja, a zmietaš sa vo mne? Očakávaj Boha, lebo ešte ďakovať budem Jemu, spaseniu svojej tváre, svojmu Bohu!“

Milí bratia a sestry!

Dnešný text nás vovádza do okolností právneho sporu. Autor žalmu sa dostal do konfliktu s jednotlivcom alebo skupinou ľudí a má pocit, že je v tomto konflikte neprávom. Je presvedčený o svojej nevine a do problémov ho dostal ľstivý a zvrátený človek, či neláskavý národ. V tejto ťažkej situácii sa obracia k Bohu troma zvolaniami:

Prvým zvolaním je klasické „prečo“. Volá tak človek, ktorého postretne nešťastie. „Prečo sa to stalo? Prečo práve ja? Prečo?“ Otázka, ktorá volá po vysvetlení, dožaduje sa odpovede, aby človek porozumel tomu, čo sa sním práve deje. Odpovede sa však človeku často nedostane. Ani žalmista nevie, prečo sa stal obeťou ľstivého človeka. Nevie prečo má znášať smútok a byť utláčaný. Má pocit, že je Bohom zavrhnutý a pýta sa: „Prečo si ma zavrhol?“ Z týchto slov cítime až hlboké zúfanie a beznádej. Ved' zavrhnutie Bohom je veľmi vážna vec. Očakávame teda, že bude nasledovať hlboká depresia, žiaľ a sebaľútosť.

Druhým zvolaním je však prosba o Božie svetlo a Božiu pravdu. Na počudovanie, žalmista, ktorý sa cíti byť zavrhnutý Bohom, volá práve k Nemu a neadresuje Mu ďalšiu lavínu výčitiek, ale prosbu o pravdu, ktorá by vniesla svetlo do jeho života a do jeho sporu. Žalmista vie, že Boh stále – teda aj v okamihoch súženia – ostáva pôvodcom a darcom svetla i pravdy. To je to, čo mu teraz najviac chýba, čo potrebuje a kde inde to má hľadať ak nie u Boha? Je úžasné vidieť, ako žalmista volá práve k tomu, kým sa cíti byť zavrhnutý. To sa v živote často nedeje. Ak človek má pocit, že sa od neho niekto odvrátil, spravdla ho tiež vo svojom srdci zatratí a nechce s ním už nič mať. Tak mnohí ľudia vo chvíľach ťažkostí, najmä ak volajú k Bohu svoje „prečo“ a nedostáva sa im odpovede, zavrhnú aj Boha a dúfajú, že nájdu pomoc inde. Žalmista však vie, že nikde inde pomoc nenájde a tak ostáva verne pri Bohu. Svetlo a pravda, ktoré od Neho žiada, budú ho viesť životom, no nie k jeho osobnému blahu, víťazstvu nad protivníkom, alebo dokonca k pomste či pocitu zadosťučinenia. On už vôbec nerieši onoho ľstivého človeka. Chce prísť na svätý vrch Hospodinov, k Jeho svätým príbytkom a oslavovať Ho. To je nový cieľ, ktorý žalmista dostáva, no ktorý môže dosiahnuť len v zajatí Božej moci, pravdy a svetla.

A tretím zvolaním je zvolanie k vlastnej duši: „Očakávaj Hospodina“, lebo vyvrcholením všetkého bude radosť a vďaka Hospodinovi.

Čo teda vlastne prežíva žalmista a čo sa pri ňom deje? Náš klasický scenár by bol asi takýto: žalmista, nachádzajúci sa v spore so zvráteným človekom, by mal volať k Hospodinovi a ten by mal zoslať svoju pravdu, zmeniť okolnosti a spôsobiť, že onen zvrátený človek bude porazený, žalmista vyhrá nad všetkými a on bude ten, ktorý sa bude na konci víťazne smiať podľa známeho hesla: kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie. Takýto scenár by sa nám zdal spravodlivý a správny aj v prípade žalmistu aj v prípade našich problémov. No nič také sa nedeje. A nedialo sa to ani pri Pánovi Ježišovi.

Dnešná nedeľa nám pripomína rozsudok smrti nad Pánom Ježišom Kristom. Teda udalosť, kedy sa farizeji rozhodli, že Ho zabijú. Pán Ježiš sa tak ocitá v situácii žalmistu. Dostal sa do sporu so zvrátenými ľuďmi. Čo sa bude diať? Náš scenár by bol zaiste plný mocných nadprirodzených zásahov „zhora“, takže by

Pán Ježiš nakoniec zvíťazil a farizeji by dostali zaslúžený trest. Tak nejako to možno očakávali aj učenici. Veď Boží Syn nemôže „prehrať“ a skončiť na kríži. On však na kríži skončil a zdanlivo prehrál. Ale naozaj?

Smrť Pána Ježiša na kríži nie je porážkou ale víťazstvom. Zvíťazila tam Božia láska, pretože Boh obetoval svojho jediného Syna, Pán Ježiš obetoval svoj život za iných a za každých okolností poslúchal nebeského Otca. Tak zvíťazil nad každým pokušením a nikdy nepodľahol hriechu. Nemohol by zostúpiť z kríža? Nemohol by Mu Boh „prisúdiť právo“ a demonštratívne sa Ho zastat' ? Určite áno. Čo by to však vyriešilo? Pán Ježiš by sa stal víťazom nad skupinkou farizejov, no nie nad hriechom a diablom. Jeho triumf by mal význam pre pár svedkov v Jeruzaleme, no nie pre nás. Hospodin mal iný cieľ. Jeho Syn mal umrieť za svet, aby potom ako Boží Syn, poslušný Otcovi až do konca, vystúpil na svätý Boží vrch, vošiel do svätých Božích príbytkov a vyvýšený sa posadil na pravici Božej. Tak sa Ježiš Kristus mal stať a napokon aj stal oveľa väčším víťazom.

Ak my v našich konfliktoch túžime po tom, aby nám bolo dané za pravdu, aby nám bolo prisúdené právo, volajme k Hospodinovi a prosme Ho o Jeho pravdu a svetlo. Možno nezvíťazíme nad našim protivníkom v danom spore. Možno však získame úplne iný pohľad na neho či na svet a v zajatí Božej pravdy a Božieho svetla dokážeme odpustiť, nájsť útočisko v Bohu a napokon v ňom prijmeme mnoho požehnaní i večný život. A to je ten nový a lepší cieľ. Možno sa nám potom už bude zdať malicherný náš pôvodný spor a budeme radi, že nás tento spor cez naše utrpenie a volanie k Bohu priviedli k novému obzoru a novým poznaniam. Vtedy sa bude radowať naša duša. Nie z víťazstva nad protivníkom ale z objavenia omnoho vzácnejších vecí - Božej prítomnosti, pravdy a lásky.

Kiež nám je dnešná nedeľa a spor, ktorý nám pripomína, ukázkou toho, ako Pán Boh predivne koná, aké sú nevyspytateľné Jeho cesty a ako víťazí aj vtedy, keď zdanlivo prehráva. Pán Boh aj svojho Syna priviedol od sporu s farizejmi k víťazstvu nad diablom. Zaiste tak povedie aj nás a dá nám zvíťaziť nad mnohými našimi slabosťami, ak Ho budeme prosiť a očakávať Jeho svetlo a Jeho pravdu. Amen.

Pomodlime sa:

Všemohúci a láskavý Bože, ďakujeme Ti, že si obetoval svojho Syna, aby si nás zachránil. Svojou poslušnosťou zvíťazil na diablom a otvoril nám tak brány nebies. Zdanlivá porážka stáva sa víťazstvom a spor, ktorý Mu má zdanlivo uškodiť, vedie Ho k završeniu Jeho diela. Prosíme, zošli aj nám svoje svetlo a svoju pravdu. Veď nás nimi k novému poznaniu, aby sme odhaľovali pravé hodnoty života a nad svojím egoizmom videli Tvoju lásku a nad svojou pravdou vnímali Tvoju pravdu. Prived' nás do svojej blízkosti a daj, aby sme Ťa v radosi oslavovali a Tvoje meno vebili na veky. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu:

Otče náš, ktorý si v nebesiach...

5. *Pieseň ES 448*

6. *Záverečné požehnanie*

Prijmite požehnanie:

Sám Boh pokoja nech vás skrz-naskrz posväti a pri príchode nášho Pána Ježiša Krista nech zachová vášho neporušeného ducha, dušu a telo bez úhony. Amen.